

Věc C-165/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora**

Datum doručení:

16. dubna 2020

Předkládající soud:

Verwaltungsgericht Berlin (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

30. března 2020

Žalobce:

ET jako insolvenční správce společnosti Air Berlin PLC & Co.
Luftverkehrs KG (AB KG)

Žalovaná:

Spolková republika Německo

Předmět původního řízení

Žaloba na zrušení rozhodnutí o přidělení povolenek pro leteckou dopravu

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad unijního práva, v projednávané věci ustanovení směrnic 2003/87/ES, 2008/101/ES a nařízení (EU) č. 2013/389; článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1. Mají být směrnice 2003/87/ES a směrnice 2008/101/ES s přihlédnutím k bodu 20 odůvodnění směrnice 2008/101/ES vykládány v tom smyslu, že brání zrušení bezplatného přidělení povolenek pro leteckou dopravu provozovateli letadel pro období od roku 2018 do roku 2020, pokud došlo k přidělení povolenek pro období od roku 2013 do roku 2020 a tento provozovatel letadel ukončil svou činnost v oblasti letectví v roce 2017 z důvodu úpadku?

Má být čl. 3f odst. 1 směrnice 2003/87/ES vykládán v tom smyslu, že zrušení rozhodnutí o přidělení povolenek po ukončení činnosti v oblasti letectví z důvodu úpadku závisí na tom, zda budou v těchto činnostech pokračovat jiní provozovatelé letecké dopravy? Má být čl. 3f odst. 1 směrnice 2003/87/ES vykládán v tom smyslu, že jde o pokračování v činnostech v oblasti letectví tehdy, když byla práva přistávat na takzvaných koordinovaných letištích (sloty) zčásti (v případě krátkých a středně dlouhých letů letecké společnosti v úpadku) prodána třem dalším provozovatelům letecké dopravy?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Jsou ustanovení čl. 10 odst. 5, článku 29, čl. 55 odst. 1 písm. a) a čl. 55 odst. 3, jakož i článku 56 nařízení č. 389/2013 (nařízení o registru z roku 2013) platná a slučitelná se směrnicí 2003/87/ES a směrnicí 2008/101/ES v rozsahu, v němž brání vydání přidělených, avšak dosud nevydaných bezplatných povolenek pro leteckou dopravu v případě, že provozovatel letecké dopravy ukončí činnost v oblasti letectví z důvodu úpadku?

3. V případě záporné odpovědi na první otázku:

Mají být směrnice 2003/87/ES a 2008/101/ES vykládány v tom smyslu, že unijní právní předpisy nutně vyžadují, aby rozhodnutí o přidělení bezplatných povolenek pro leteckou dopravu bylo zrušeno?

4. V případě kladné odpovědi na první otázku a v případě záporné odpovědi na třetí otázku:

Mají být čl. 3c odst. 3a), čl. 28a odst. 1 a 2 a čl. 28b odst. 2 směrnice 2003/87/ES ve znění pozměněném směrnicí (EU) 2018/410 vykládány v tom smyslu, že třetí obchodovací období pro provozovatele letadel nekončí na konci roku 2020, nýbrž až v roce 2023?

5. V případě záporné odpovědi na první otázku:

Mohou být nároky na vícenásobné přidělení bezplatných povolenek na emise pro provozovatele letadel pro třetí obchodovací období splněny na konci třetího obchodovacího období s povolenkami na emise čtvrtého obchodovacího období, pokud existence takového nároku na přidělení povolenek se soudním rozhodnutím určí až po uplynutí třetího obchodovacího období, nebo ještě nevyčerpané nároky na přidělení povolenek zanikají na konci třetího obchodovacího období?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se

mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství,

zejména čl. 10a odst. 19 a 20 směrnice 2003/87 ve znění rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 ze dne 6. října 2015,

článek 10a odst. 19 a 20 směrnice 2003/87 ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 13. prosince 2017,

Článek 3c odst. 1, 2 a 3a, čl. 3f odst. 1 a 8, čl. 28a odst. 1, 2 a 4 směrnice 2003/87 ve znění směrnice 2018/410,

Článek 10 bod 5, článek 29, čl. 55 odst. 1 písm. a), čl. 56 odst. 3 nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ze dne 2. května 2013 o vytvoření registru Unie

Rozhodnutí 377/2013/EU ze dne 24. dubna 2013, nařízení (EU) č. 421/2014 ze dne 16. dubna 2014 a nařízení (EU) 2017/2392 ze dne 29. prosince 2017

Články 107 a 119 SFEU, jakož i články 17 a 20 Listiny základních práv Evropské unie

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, bod 20 odůvodnění

Uvedené vnitrostátní předpisy

Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (zákon o obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, dále jen „TEHG“), § 2 odst. 6, § 9 odst. 6, § 11 (ve znění zákona ze dne 15. července 2013) a § 11 odst. 1 a 6 (ve znění zákona ze dne 18. ledna 2019), § 30

Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 (nařízení o přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v obchodovacím období od roku 2013 do roku 2020, dále jen „nařízení o přidělování povolenek z roku 2020“)

Verwaltungsverfahrensgesetz (zákon o správním řízení), § 48, § 49

Stručné shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 Společnost Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG (AB KG) (dále jen „Air Berlin“) prováděla až do druhé poloviny roku 2017 činnost provozovatele komerční letecké dopravy a podléhala povinnosti obchodování povolenkami na emise. Deutsche Emissionshandelsstelle (Německý orgán pro obchodování s povolenkami na emise) přidělil Air Berlin na základě rozhodnutí ze dne 12.

prosince 2011 pro alokační období roku 2012, jakož i let 2013 až 2020 celkem 28 759 739 povolenek pro leteckou dopravu. Pro období od roku 2013 do roku 2020 bylo přiděleno 3 174 922 povolenek pro leteckou dopravu na kalendářní rok. Rozhodnutím ze dne 15. ledna 2015 vzal Německý orgán pro obchodování s povolenkami na emise vzhledem k tomu, že v období od roku 2013 do roku 2016 bylo nařízením (EU) č. 421/2014 pozastaveno zahrnutí mezinárodních letů uvedených v tomto nařízení do povinnosti obchodovat s povolenkami na emise, zčásti zpět rozhodnutí o přidělení ze dne 12. prosince 2011 a vydal rozhodnutí o přidělení 18 779 668 povolenek pro leteckou dopravu. Toto rozhodnutí o zpětvzetí je pravomocné.

- 2 Dne 15. srpna 2017 podala společnost Air Berlin návrh na zahájení úpadekového řízení na svůj majetek. Příslušný soud pro úpadeková řízení nařídil předběžnou samosprávu majetku společnosti Air Berlin. Tato společnost zastavila letový provoz oficiálně dne 28. října 2017. Rozhodnutím soudu pro úpadeková řízení ze dne 1. listopadu 2017 bylo zahájeno hlavní úpadekové řízení. Dne 16. ledna 2018 byl ET jmenován insolvenčním správcem.
- 3 Německý orgán pro obchodování s povolenkami na emise vydal dne 28. února 2018 rozhodnutí obsahující celkem pět bodů směřující proti ET v jeho postavení insolvenčního správce. V bodě 1 vzal zčásti zpět rozhodnutí ze dne 12. prosince 2011 ve znění rozhodnutí o zpětvzetí ze dne 15. ledna 2015 a znovu rozhodl o přidělení 12 159 960 povolenek pro období od roku 2013 do roku 2020. V bodě 2 vzal zčásti zpět rozhodnutí o přidělení pro alokační období od roku 2013 do roku 2020 v rozsahu, v jakém uvedené přidělení po odečtení povolenek pro leteckou dopravu přidělených pro alokační období roku 2012 převyšuje počet 7 599 975 povolenek pro leteckou dopravu. Bylo konstatováno, že nově přidělené povolenky pro období od roku 2013 do roku 2017 byly již v plném rozsahu vydány, přičemž pro období od roku 2018 do roku 2020 k vydání nedojde.
- 4 Pro účely odůvodnění bylo uvedeno, že zpětvzetí obsažené v bodě 1 vychází ze skutečnosti, že pozastavení zahrnutí některých mezinárodních letů do povinnosti vyřazovat povolenky na emise bylo nařízením (EU) č. 2017/2392 stanoveno i nadále pro období od roku 2017 do roku 2020. Zpětvzetí obsažené v bodě 2 vyplývá ze skutečnosti, že Air Berlin po zahájení úpadekového řízení podle vlastních slov ukončila leteckou dopravu dne 28. října 2017. Povolení k provozu v rámci Evropské unie zaniklo ke dni 1. února 2018.
- 5 Stížnost podaná proti rozhodnutí ze dne 28. února 2018 byla zamítnuta rozhodnutím o stížnosti Německého orgánu pro obchodování s povolenkami na emise ze dne 19. června 2018. Svou žalobou ET v podstatě zpochybňuje bod 2 rozhodnutí ze dne 28. února 2018 ve znění rozhodnutí o stížnosti.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 6 **Žalobce** má za to, že částečné zpětvzetí uvedené v bodě 2 rozhodnutí nelze odůvodnit na základě § 48 a § 49 zákona o správním řízení (zpětvzetí

protizákonného, resp. zrušení zákonného správního aktu). Ani § 11 TEHG, ani ostatní ustanovení TEHG totiž neupravovala zrušení již přijatého rozhodnutí o přidělení povolenek provozovateli letadel. Zrušení rozhodnutí o přidělení je v rozporu také s vůlí unijního zákonodárce. Bod 20 odůvodnění směrnice 2008/101/ES uvádí: „Provozovatelům letadel, kteří ukončují svou činnost, by měly být i nadále vydávány povolenky do konce období, pro které již byly bezplatné povolenky přiděleny.“ Unijní zákonodárce jednoznačně nařídil, aby nárok na přidělení i nadále trval. Takový postup je také správný, protože celkové množství přidělených povolenek na emise zůstává nezměněno. Žalobce odkazuje na důvodovou zprávu k návrhu zákona o úpravě právního základu pro další vývoj v evropském obchodě s emisemi ze dne 27. června 2018. Budoucí právní úprava obsažená v nově vloženém § 11 odst. 6 TEHG se vztahuje právě na sporný případ v této věci. Tento právní základ pro zmocnění však dosud neexistuje, ale má být vytvořen až v budoucnosti. V tomto okamžiku proto ještě neexistuje příslušný právní základ pro zmocnění.

- 7 V každém případě měla Air Berlin legitimní očekávání v zachování rozhodnutí o přidělení povolenek a již na jaře, resp. v létě roku 2017 postoupila většinu povolenek pro leteckou dopravu, které jí byly vydány v roce 2017. Učinila tak tak v očekávání a s důvěrou, že v letech, které budou následovat pro období obchodování s emisemi, budou vydány povolenky na emise. Důvěra v další trvání rozhodnutí o přidělení je rovněž hodna ochrany. Úpadek ještě nebylo v době postoupení povolenek pro leteckou dopravu, které byly vydány v roce 2017, možné předvídat.
- 8 Vzhledem k současnému stavu znalostí žalobce společnost Air Berlin dne 11. srpna 2017 ke svému překvapení nezískala potřebné finanční prostředky, což vedlo k jejímu úpadku. I kdyby bylo již v době postoupení povolenek možné úpadek předvídat, očekávání společnosti Air Berlin by bylo hodno ochrany. Z výše citovaného bodu 20 odůvodnění směrnice 2008/101 totiž jednoznačně vyplývá, že společnost Air Berlin by i v případě zastavení provozu mohla počítat s přidělením povolenek pro probíhající alokační období.
- 9 Všechny letadla patřící do letové flotily společnosti Air Berlin byly pronajímány od různých poskytovatelů leasingu. V rámci předběžného úpadkového řízení a i po zahájení úpadkového řízení byly letištní časy přidělené společnosti Air Berlin, které jsou nezbytné pro využívání letištní infrastruktury na takzvaných koordinovaných letištích v určené dny a v určený čas na odlety a přílety (sloty), prodány v rámci prodeje majetkových hodnot společností Deutsche Lufthansa, Easyjet a Thomas Cook. Žalobci není známo, zda tyto podniky skutečně využívaly sloty, které převzaly, tak, jak je dříve využívala společnost Air Berlin nebo zda je využívaly pro jiné letecké trasy. Sloty byly prodány pro krátké a středně dlouhé lety.
- 10 Žalobce má za to, že pokračování činnosti v oblasti letectví ve smyslu čl. 3f odst. 1 směrnice 2003/87 není relevantní pro otázku kontinuity přidělení povolenek pro provozovatele letecké dopravy. Kromě toho otázka, kdy se má uplatnit domněnka

pokračování činností ve smyslu výše uvedeného ustanovení, dosud nebyla v judikatuře objasněna.

- 11 Podle žalobce lze také jen stěží pochopit, z jakého důvodu by v případě, že by rozhodnutí o přidělení nebylo zrušeno, byl ohrožen veřejný zájem na řádném fungování obchodu s povolenkami na emise a z jakého důvodu by společnost Air Berlin byla neoprávněně zvýhodněna na úkor ostatních účastníků trhu. Narušení hospodářské soutěže nehrozí, protože společnost Air Berlin se již vůbec neúčastní hospodářské soutěže.
- 12 **Žalovaná** uvádí, že ustanovení § 48 a § 49 zákona o správním řízení představovala dostatečný základ pro zpětvzetí rozhodnutí o přidělení pro období od roku 2018 do roku 2020.
- 13 Přidělení bylo původně uskutečněno pro období od roku 2013 do roku 2020 na základě skutečnosti, že společnost Air Berlin bude vykonávat svou činnost v oblasti letectví, na kterou se vztahuje povinnost obchodování s emisemi, až do roku 2020. Společnost Air Berlin od definitivního zastavení letového provozu již nepatří do systému obchodování s emisemi, a tedy ani do oblasti působnosti TEHG. Uplynutím platnosti povolení k provozu ztrácí Air Berlin postavení provozovatele letadel. Podle TEHG se nárok na přidělení váže na trvalou povinnost obchodování s emisemi. Unijní právo tomu nebrání. V rozsudku ze dne 28. února 2018, *Trinseo Deutschland* (C-577/16, EU:C:2018:127), Soudní dvůr výslovně rozhodl, že zařízení spadá do systému obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů pouze tehdy, pokud toto zařízení produkuje přímé emise CO₂. Podle tohoto rozsudku takové povolenky přitom mohou být bezplatně přiděleny pouze zařízením, jejichž činnosti spadají podle čl. 2 odst. 1 směrnice 2003/87 pod systém obchodování s povolenkami na emise. Tyto úvahy se použijí *mutatis mutandis* na činnosti v oblasti letectví.
- 14 V souladu s tím čl. 10 odst. 5 nařízení č. 389/2013 stanoví, že stav účtu provozovatele letadel, který již neuskutečňuje lety spadající do systému pro obchodování s povolenkami na emise, se změní na „vyloučen“. Z takového účtu v souladu s čl. 10 odst. 6 nařízení č. 389/2013 již nelze provádět žádné transakce, s výjimkou transakcí, které se vztahují na období, kdy stav účtu ještě nebyl změněn na „vyloučen“. Článek 56 odst. 1 nařízení č. 389/2013 stanoví, že národní správce uvede v národní alokační tabulce pro letectví u každého provozovatele letadel na každý rok, zda by provozovatel letadel měl obdržet přiděl na uvedený rok, či nikoliv. Zahrnutí těchto pravidel do nařízení č. 389/2013 dokazuje, že zpětvzetí rozhodnutí o přidělení musí být přípustné.
- 15 Bod 20 odůvodnění směrnice 2008/101 podle názoru žalované odporuje systému obchodování s emisemi. Tento bod odůvodnění byl vypracován ještě před přijetím nařízení č. 389/2013, které mu jednoznačně odporuje, přičemž v nařízeních č. 421/2014 ze dne 16. dubna 2014 a č. 2017/2392 ze dne 13. prosince 2017, jimiž byla směrnice 2003/87 změněna s ohledem na leteckou dopravu, nebyl zopakován.

- 16 Žalobce se podle názoru žalované nemůže odvolávat ani na legitimní očekávání společnosti Air Berlin. Případná důvěra by byla hodna ochrany pouze tehdy, pokud by společnost Air Berlin mohla při převodu práv, která jí byla přidělena za rok 2017, legitimně očekávat, že i v případě, že zastaví svůj provoz, jí budou přiděleny další. Taková domněnka nevyplývá ani z alokačních pravidel, a ani z chování žalované. Zpětvzetí je i ve veřejném zájmu. Pokud by povolenky byly uvedeny na trh, byla by porušena zásada právní úpravy obchodování s emisemi. Tím by došlo ke zkršení tržní ceny.
- 17 Zachování přidělení v případě zastavení činností v oblasti letectví by bylo v rozporu se zákazem podpor stanoveným v článku 107 SFEU, se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží zakotvenou v čl. 119 odst. 1 SFEU, s právem na svobodu podnikání stanoveným v článku 17 Listiny a se zásadou rovnosti zakotvenou v článku 20 Listiny.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 18 Cílem první předběžné otázky je objasnit význam bodu 20 odůvodnění směrnice 2008/101. Předkládající soud má za to, že žádné konkrétní ustanovení příslušných sekundárních právních předpisů neobsahuje takovou právní úpravu, která by odporovala obsahu uvedeného bodu odůvodnění. Právo ponechat si přidělené povolenky pro leteckou dopravu navzdory zastavení činnosti v oblasti letectví podle předkládajícího soudu nevyznívá přesvědčivě.
- 19 V souladu s judikaturou Soudního dvora musí být směrnice 2003/87 vykládána rovněž s ohledem na cíle sledované danou právní úpravou. Hlavním cílem směrnice je ochrana životního prostředí prostřednictvím snížení emisí skleníkových plynů. Přidělení bezplatných povolenek na emise je součástí zvláštního režimu přechodných ustanovení, který se odchyluje od zásady, že povolenky na emise musí být vydávány podle mechanismu dražeb stanoveného v článku 10 směrnice 2003/87 (viz rozsudek ze dne 20. června 2019, ExxonMobil Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, bod 71 a bod 82, jakož i rozsudek ze dne 28. července 2016, Vattenfall Europe Generation, C-457/15, EU:C:2016:613, bod 39 a citovaná judikatura). V případě neexistence právní úpravy v sekundárních právních předpisech je však nezbytné, aby Soudní dvůr s konečnou platností objasnil tuto otázku s přihlédnutím k námitkám žalované, které se týkají zákazu podpor stanoveného v čl. 107 SFEU, zásady otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží zakotvené v čl. 119 odst. 1 SFEU, jakož i v člancích 17 a 20 Listiny.
- 20 Pokud jde o pokračování činností v oblasti letectví podle čl. 3f odst. 1 směrnice 2003/87, dosud nebylo objasněno, co je předpokladem pokračování ve smyslu tohoto ustanovení, ani zda právo ponechat si přidělené povolenky pro leteckou dopravu závisí na okolnosti, zda bylo ve výkonu činností v oblasti letectví pokračováno v plném rozsahu nebo zčásti ve smyslu výše uvedeného ustanovení pokračuje ve výkonu.

- 21 V případě kladné odpovědi na první otázku je cílem **druhé předběžné otázky** objasnit výklad a platnost ustanovení čl. 10 odst. 5, článků 29, 55 a 56 nařízení č. 389/2013. Tato ustanovení upravují důsledky ukončení činnosti provozovatelem letadel, pokud jde o stav účtu a převod povolenek účt.
- 22 **Třetí předběžná otázka**, která má objasnit, zda z ustanovení unijního práva vyplývá povinnost zrušit rozhodnutí o přidělení, pokud dojde k ukončení činnosti v oblasti letectví, je relevantní pro účely výkladu vnitrostátních ustanovení o zpětvzetí a zrušení správních aktů podle § 48 a § 49 zákona o správním řízení v souladu s unijním právem. V případě kladné odpovědi na třetí otázku vyvstávají důsledky pro vnitrostátní právní úpravu, pokud jde o diskreční pravomoc svěřenou orgánu podle § 48 a § 49 zákona o správním řízení a rovněž pokud jde o okamžik, od kterého může nebo musí být zrušeno rozhodnutí o přidělení povolenek.
- 23 Čtvrtá a pátá předběžná otázka je relevantní pro rozhodnutí ve věci, pokud v probíhajícím řízení o žalobě nelze vydat pravomocné rozhodnutí před skončením třetího obchodovacího období.
- 24 Třetí obchodovací období končí pro provozovatele zařízení, která podléhají povinnému obchodování s emisemi, ke dni 31. prosince 2020. Právní úpravy obsažené v čl. 28b odst. 2 směrnice 2003/87 a § 11 odst. 1 TEHG ve znění ze dne 18. ledna 2019 nastolují otázku, zda pro provozovatele letadel, na rozdíl od provozovatelů zařízení, uplynutí roku 2020 nemá žádné důsledky pro nároky na přidělení povolenek, které v tomto okamžiku ještě nebyly vyčerpány.
- 25 **Čtvrtá předběžná otázka** má objasnit, kdy končí třetí obchodovací období pro provozovatele letadel.
- 26 Má-li být čtvrtá předběžná otázka zodpovězena v tom smyslu, že i pro provozovatele letadel končí třetí obchodovací období ke dni 31. prosince 2020, je podle názoru předkládajícího soudu odpověď na **pátou předběžnou otázku** relevantní pro rozhodnutí ve věci.
- 27 Podle judikatury německých soudů vedl konec prvního a druhého obchodovacího období k tomu, že až do 30. dubna roku následujícího po skončení období obchodování již nemohly být dosud nevyčerpané nároky na přidělení povolenek uspokojeny, ale naopak v důsledku neexistence výslovného přechodného ustanovení ve vnitrostátním právu zanikly. Přechodné ustanovení pro nároky na přidělení povolenek, které jsou ještě předmětem soudních řízení, a jsou tudíž otevřené, ve vnitrostátním právu neexistuje ani ve třetím obchodovacím období. Tato neexistence vnitrostátního přechodného ustanovení byla odůvodněna tím, že pravidla pro přidělování bezplatných povolenek v obchodovací období v letech 2021-2030 jsou taxativně stanovena v evropském nařízení o přidělování povolenek a kompenzace nároků na přidělení povolenek přesahující období obchodování je přípustná pouze tehdy, pokud je to upraveno v evropském nařízení o přidělování povolenek pro čtvrté období obchodování.

- 28 Předkládající soud se vyslovuje ve prospěch jednotného posouzení ještě otevřených nároků na přidělení povolenek podle unijních právních předpisů. Poukazuje na to, že výslovná úprava v tomto ohledu není obsažena ani ve směrnici 2003/87, ani v rozhodnutí 2011/278. Ani v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331 ze dne 19. prosince 2018 (Úř. věst. 2019, L 59, s. 8, dále jen „evropské nařízení o přidělování povolenek“), které bylo mezitím přijato, nejsou obsažena žádná pravidla týkající se kompenzace nároků na přidělení povolenek přesahujících období obchodování, například ve formě rezervy stanovené judikaturou.
- 29 Rezerva existuje jen pro nové účastníky trhu podle čl. 10a odst. 7 směrnice 2003/87 a článku 18 evropského nařízení o přidělování povolenek, stejně jako zvláštní rezerva pro provozovatele letecké dopravy podle článku 3f směrnice 2003/87. Právní úprava obsažená v článku 13 směrnice 2003/87 týkající se platnosti povolenek se nevyjadřuje k otázce povolenek, které ještě nebyly přiděleny ke konci třetího obchodovacího období. Podle sedmého bodu odůvodnění rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 2015/1814 (EU) ze dne 6. října 2015 by měly být povolenky, jež nebyly přiděleny zařízením na základě čl. 10a odst. 7 směrnice 2003/87 a ani na základě čl. 10a odst. 19 a 20 uvedené směrnice (dále jen „nepřidělené povolenky“), umístěny do rezervy v roce 2020. Podle názoru předkládajícího soudu nasvědčuje sedmý bod odůvodnění tomu, že přechod z třetího do čtvrtého obchodovacího období nevede k zániku nároků na vícenásobné přidělení povolenek, které až do tohoto okamžiku nebyly vyčerpány. Jednoznačná úprava týkající se osudu nároků na vícenásobné přidělení povolenek, které nebyly vyčerpány do konce třetího obchodovacího období, však neexistuje.
- 30 Tato otázka vyvstala v několika řízeních, které ještě probíhají před předkládajícím soudem, jakož i před jinými vnitrostátními soudy rozhodujícími v jiných stupních. Vzhledem k tomu, že v každém řízení nebude možné vydat pravomocné rozhodnutí do konce obchodovacího období a provozovatelé zařízení se na základě dosavadní judikatury německých soudů obávají zániku nároků na přidělení povolenek, senátu již byly ohlášeny zrychlená řízení na ochranu těchto nároků. V takových zrychlených řízeních nemůže senát předjímat rozhodnutí Soudního dvora, které je nezbytné pro vyřešení této otázky.
- 31 Předkládající soud žádá Soudní dvůr, aby objasnil otázku týkající se následků skončení třetího obchodovacího období na osud nároků na přidělení povolenek na emise, které k tomuto okamžiku nebyly vyčerpány, i bez ohledu na odpověď na zbývající předběžné otázky, neboť jde o zásadní otázku, která vyvstala ve všech soudních řízeních, které se týkají nároků na vícenásobné přidělení povolenek a stále ještě v Unii probíhají, a naléhavě vyžaduje objasnění pro účely zachování právní jistoty a jednotnosti při uplatňování evropských právních předpisů v oblasti obchodování s emisemi.